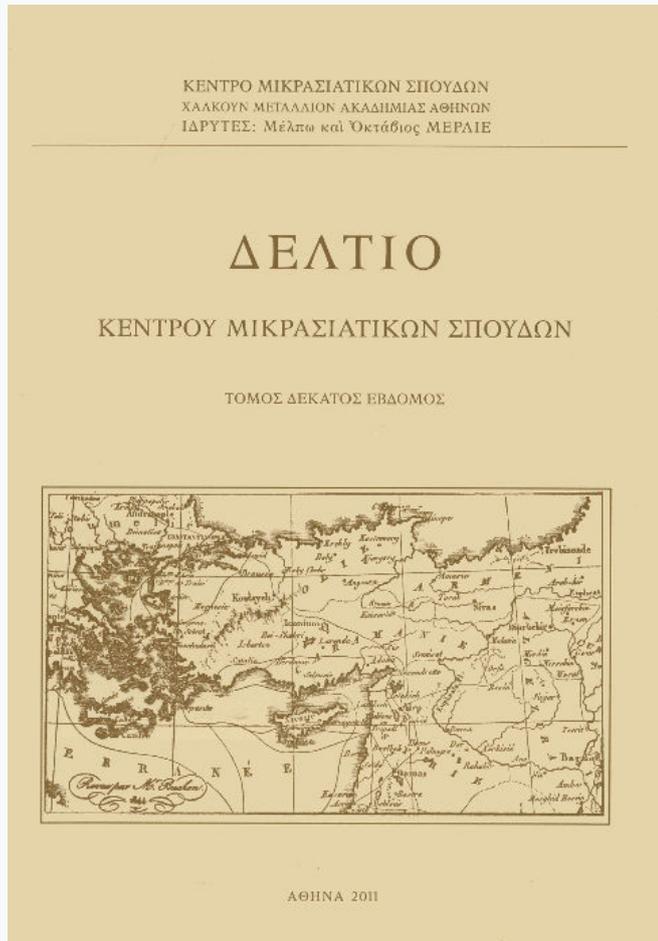

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 17 (2011)

Χαράλαμπος (Χάρης) Ψωμιάδης (1928-2011)

Σταύρος Θ. Ανεστίδης

doi: [10.12681/deltiokms.27](https://doi.org/10.12681/deltiokms.27)

Copyright © 2015, Σταύρος Θ. Ανεστίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ανεστίδης Σ. Θ. (2011). Χαράλαμπος (Χάρης) Ψωμιάδης (1928-2011). *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 17, 349–352. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.27>

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΧΑΡΗΣ) ΨΩΜΙΑΔΗΣ
(1928-2011)

του Σταύρου Θ. Ανεστίδη

Στις 13 Αυγούστου του 2011, στο νοσοκομείο Ρουζβελτ της Νέας Υόρκης, απέβισε ο καθηγητής Χαράλαμπος (Χάρης) Ψωμιάδης, ιδρυτής και διευθυντής επί τριакοταετία του Κέντρου Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών στο Queens College της Νέας Υόρκης. Πις Έλλήνων μεταναστών πονιακῆς καταγωγῆς, γεννήθηκε στη Βοστώνη, τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1928. Ανέφερε ὁ ἴδιος γιὰ τὴν καταγωγὴ του καὶ τὴν πρώτη περίοδο τῆς ζωῆς του: «Οἱ γονεῖς μου ἦταν πρόσφυγες ἀπὸ τὸν Πόντο. Ὁ πατέρας μου Ἰωάννης ἦταν ράφτης καὶ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἀπέκτησε τὸ δικό του κατάστημα, ἐνῶ ἡ μητέρα μου Κυριακὴ ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ἀνατροφή τῶν τεσσάρων παιδιῶν τους, τοῦ Δημητρίου, τῆς Ἐφης καὶ τῆς Μαρίας. Ἐγὼ μεγάλωσα στὴν ἑλληνικὴ παροικία τῆς Βοστώνης καὶ εἶχα ὡς δάσκαλο τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο πρώην Ἀμερικῆς Ἰάκωβο. Σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν πῆγα ἐθελοντῆς στὸν ἀμερικανικὸ στρατὸ καὶ ὑπηρέτησα τεσερᾶμισι χρόνια στὴν Γερμανία. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ Ἑλλάδα ἦταν στὸν Ἐμφύλιο Πόλεμο καὶ μὲ ἔστειλαν ἀπὸ τὴν Γερμανία στὴν Ἑλλάδα καὶ ἤμουν ὁ μοναδικὸς Ἕλληνας ἐπιλοχίας καὶ ἀμέσως μὲ ἀναβάδμισαν σὲ ἀξιωματικὸ. Ἄν καὶ μοῦ πρότειναν νὰ παραμείνω στὸ στράτευμα, ἐγὼ τοὺς εἶπα ὅτι θέλω νὰ μάθω γράμματα καὶ ἡ κυβέρνηση πλήρωσε τὶς σπουδές μου. Ἐπέστρεψα καὶ ἔγινα δεκτὸς στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Βοστώνης, ἀπὸ ὅπου ἀποφοίτησα τὸ 1953 μὲ ἄριστα». Στὸ Πανεπιστήμιο Columbia τῆς Νέας Υόρκης ὁ Χ. Ψωμιάδης ἀπέκτησε τὸ διδακτορικὸ του δίπλωμα¹ καὶ συνάμα διορίστηκε ὡς βοηθὸς διευθυντῆ γιὰ τοὺς μεταπτυχιακοὺς φοιτητῆς ποὺ σπούδαζαν διεθνεῖς σχέσεις. Στὸ Columbia δίδαξε ἐπὶ ἄρκετὰ χρόνια

1. Ἡ διατριβὴ του εἶχε ὡς τίτλο: «Greek-Turkish relations, 1923-1930: a study in the politics of rapprochement» (1962).

έως ότου αναλάβει την πρωτοβουλία της ίδρυσης και οργάνωσης του Κέντρου Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών (Center for Byzantine and Modern Greek Studies) στο Queens College, τó 1974. «Έκεϊ δίδαξα γιά πρώτη φορά έλληνική ιστορία. Μερικοί φίλοι μου πρότειναν νά πάω στό Κολλέγιο τού Κουίνς, διότι είχาน μεγάλη ανάγκη. Άλλοι φίλοι μου είπαν είσαι τρελός νά αφήσεις τó Κολούμπια. Έγώ όμως άνταποκρίθηκα χωρίς ένδοιασμό και τó 1974 άνοιξα τó Κέντρο με πολλές δυσκολίες. Τήν έποχή εκείνη στό Κολλέγιο τού Κουίνς σπούδαζαν πολλά Έλληνόπουλα και από εκεί άρχισε ή μεγάλη πορεία. Ήμουν μόνος μου και δέν είχα κανέναν άλλο. Ήταν δύσκολες πλην ήρωικές ήμέρες. Έπρεπε νά συγκεντρώσω χρήματα, αλλά από πού νά τά πάρω; Άλλά σιγά-σιγά τά κατάφερα. Έργο όπως αυτό τού Κέντρου Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών δέν γίνεται με ένα πρόσωπο, δέν μπορεί και δέν πρέπει νά γίνεται με ένα πρόσωπο. Πρέπει νά υπάρχουν και άλλοι πού έχουν τó ίδιο όνειρο. Μόνον έτσι μπορεί νά μεγαλοурγήσει. Όλοι μας έχουμε όνειρα, αλλά όταν υπάρχουν τά χρήματα τότε είναι εύκολότερα. Τό πιό δύσκολο πράγμα είναι νά πάρεις όλους αυτούς τούς άνθρώπους πού έχουν κοινά όράματα, νά τούς φέρεις μαζί σε μία κοινή προσπάθεια, νά τούς καθοδηγήσεις και νά τούς δημιουργήσεις τις προϋποθέσεις νά εργάζονται όλοι μαζί και αυτή ήταν ή μεγαλύτερη και ή πιό δύσκολη δουλειά τού διευθυντή. Ίδέες και όνειρα όλοι έχουν, αλλά τó θέμα είναι πώς τά κάνει πραγματικότητα».²

Ή ίδρυση τού Κέντρου Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών υπήρξε έγχείρημα πρωτοποριακό. Με τή σύσταση τού Κέντρου καλύφθηκε τó κενό πού ύφίστατο γιά τή μελέτη και τή διδασκαλία της σύγχρονης ελληνικής έμπειρίας, της ελληνικής μετανάστευσης στην Άμερική καθώς και της ιστορικής παρουσίας της έλληνοαμερικανικής κοινότητας. Άπό τó 1984, με πρωτοβουλία τού καθηγητή Ψωμιάδη, τó Κέντρο προέβη στην έκδοση

2. Τά παραδέματα είναι από τó Δημήτρης Τσόκας, «Πολυσιχίδες τó έργο και μοναδική ή κληρονομιά τού Δρ. Χάρη Ψωμιάδη», *Έθνικός Κήρυξ*, 20-21 Αύγουστου 2011, σ. 3-13. Βλ. επίσης «Άπεθίωσε ό έλληνοαμερικανός πανεπιστημιακός Χάρης Ψωμιάδης», *Τό Βήμα*, 17 Αύγουστου 2011· Χρίστος Π. Ίωαννίδης, «Χάρης Ψωμιάδης, ένας μεγάλος Έλληνας της Άμερικής», *Έθνικός Κήρυξ*, 20-21 Αύγουστου 2011, σ. 14-15· Θεόδωρος Κουλουμπής, «Χάρης Ψωμιάδης: ένας εύπατρίδης της διασποράς», *Ή Καθημερινή*, 19 Αύγουστου 2011· Χρήστος Στρατάκης, «Γιά τόν Χάρη Ψωμιάδη πού θυμάμαι», *Έθνικός Κήρυξ*, 20-21 Αύγουστου 2011, σ. 14· «Tribute to Dr. H. J. Psomiades», *Έθνικός Κήρυξ*, 20-21 Αύγουστου 2011, σ. 7.

του *Journal of Modern Hellenism*, πού συνεχίζει την παρουσία του έως σήμερα. Με προτροπή του Ίδιου, εξάλλου, το ΚΒΝΣ εγκαινίασε από το 1976, μέσω του εκδοτικού οίκου «Pella» τη σειρά σύγχρονης ελληνικής έρευνας (*Modern Greek Research Series*) πού επίσης ύφίσταται έως σήμερα. Σημειωτέον ότι το Κέντρο Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών, χάρη στη μέριμνα του Χάρη Ψωμιιάδη, συνέβαλε με τη δωρεά του στην έκδοση από το Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών της πρώτης για την ελληνική γραμματεία μετάφρασης έργου από την καραμανλίδικη γραφή στην ελληνική.³

Ο καθηγητής Ψωμιιάδης έχει να επιδείξει σημαντικό έρευνητικό και συγγραφικό έργο. Τα βιβλία του και τα επιστημονικά του άρθρα επικεντρώνονται κυρίως στις έλληνοτουρκικές διπλωματικές σχέσεις, στην ανάπτυξη και τη χειραφέτηση της έλληνοαμερικανικής κοινότητας στις ΗΠΑ καθώς και στη σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας και της Κύπρου. Η μελέτη, πάντως, πού τον καθιέρωσε στη σχετική βιβλιογραφία υπήρξε η μονογραφία *The Eastern Question: The Last Phase. A Study in Greek-Turkish Diplomacy* (1968). Το βιβλίο αυτό παραμένει απαραίτητο έργο αναφοράς για όλους όσοι επιθυμούν να μελετήσουν και να κατανοήσουν την τελευταία φάση του Ανατολικού Ζητήματος, παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη περίοδος αποτέλεσε το αντικείμενο έκτεταμένης έρευνας από αρκετούς μελετητές. Η τελευταία εργασία του, με τίτλο, *Fridtjof Nansen and the Greek Refugee Crisis, 1922-1924* (2011), αποτελεί προϊόν πολυετούς έρευνας και στηρίζεται στο όμοτιτλο έκτενές άρθρο του, πού δημοσιεύθηκε στον 16ο τόμο του *Δελτίου Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*. Ο καθηγητής Ψωμιιάδης προσέβλεπε πάντοτε στη συνεργασία με το *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, το οποίο θεωρούσε ως το έγκυρότερο επιστημονικό όργανο προαγωγής των μικρασιατικών σπουδών.

Ο υπογράφων θα θυμάται πάντοτε με εύγνωμοσύνη και τιμή τις επισκέψεις του στο Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών και τη γεμάτη προσήνεια, ευγένεια, έγκαρδιότητα και γενναιοδωρία παρουσία του.

3. Βλ. Ιωάννης Η. Κάλφογλους, *Ιστορική Γεωγραφία της Μικρασιατικής Χερσονήσου, εισαγωγή-μετάφραση-σχόλια Σταύρος Θ. Άνεστίδης, πρόλογος Ιωάννα Πετροπούλου, Αθήνα, Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών, 2002.*

ΧΑΡΗΣ ΨΩΜΙΑΔΗΣ
ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΑΡΘΡΑ

«Soviet Russia and the Orthodox Church in the Middle East», *The Middle East Journal* 11/4 (1957), σ. 371-381.

The Ecumenical Patriarchate under the Turkish Republic: The First Ten Years, Νέα Ύόρκη 1964.

The Economic and Social Transformation of Modern Greece, Νέα Ύόρκη 1965. Πρώτη δημοσίευση: *Journal of International Affairs* 19/2 (1965), σ. 194-205.

The Eastern Question. The Last Phase: A Study in Greek-Turkish Diplomacy, Θεσσαλονίκη 1968.

The Ecumenical Patriarchate in Captivity: Problems and Prospects, Νέα Ύόρκη 1978.

The Phantom Republic of Pontos and the Megali Catastrophe, Μελβούρνη 1992.

«Thrace and the Armistice of Mudanya, October 3-11, 1922», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών* 12 (1997-1998), σ. 213-255.

«Fridtjof Nansen and the Greek Refugee Problem (September-November 1922)», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών* 16 (2009), σ. 287-346.